

Amb 10 anys, és la iaia més jove

El 2011 es va publicar l'àlbum debut de La iaia 'Les ratlles del banyador' | Per celebrar l'aniversari, es treballa en l'edició en vinil del disc



Ernest Crusats durant el concert de La iaia | Alex C

L'any 2010 un grup de Vic encapçalat per Ernest Crusats va guanyar el concurs Sona9. Un any més tard, **La iaia** va publicar *Les ratlles del banyador* (Música Global, 2011). Crusats recorda l'època: "Vam guanyar el Sona9, vam començar a preparar un primer disc i vam contactar amb Paco Loco perquè ja al primer disc volíem anar una mica més enllà del que havíem fet al concurs. El grup s'estava formant i tot era molt nou. Jo no era gaire conscient que tot ja era tan professional. Vam treure el disc, vam arribar als mitjans, la nostra mànager va començar a tancar concerts, i de seguida ens vam fer amb una mica de públic. Però en aquell moment em costava d'assimilar. Fins i tot diria que m'ha costat anys. Però al final he entès que va passar?".

L'aparició del primer disc de **La iaia** es va produir just en un moment en què hi havia un interès renovat per aquest tipus de propostes. "Quan vam començar a fer el disc ens ho vam agafar amb moltes ganes de fer-ho bé, de fer un disc que arribés a la gent. **Manel** sonava molt, i per alguns grups, entre ells nosaltres, que passés això era molt inspirador", rememora Crusats.

Han passat deu anys. **La iaia** està descansant. Fa anys que no fa concerts i no prepara cap disc, però que sapiguem, segueix viva: "No et puc dir res al respecte perquè la veritat és que no ho sé bé. Ja ho veurem. L'única cosa que puc dir és que estic treballant per poder presentar *Les ratlles del banyador* en vinil. Esperem poder-lo tenir la tardor vinent, que és quan farà deu anys de l'aparició del CD".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JW--cLqBjAM>

La mirada enrere serveix a Crusats per recordar el disc: "Tinc 'carinyo' per al disc, i amb el temps he après a valorar-lo. Quan el vam començar a tocar en directe el vaig arribar a repudiar. Va ser un disc espontani, amb cançons que van sortir de pressa, sense donar-hi gaires voltes? Als altres discos ja no ens va passar, tot va ser més meditat. Amb els anys he entès que aquella manera de fer va ser màgica". I entre totes les peces del disc, el cantant ens confessa quines van ser les seves preferides: "Hi ha unes quantes cançons que m'estimo més que les altres: 'Declaració de principis', 'Sota l'arbre' i, especialment, 'El meu vaixell', que per mi és la cançó que ha perdurat més en el temps".